

ve, at det bliver holdt nogenlunde osv., er jo ikke noget, der ligner noget. Det kan folk jo ikke være tjent med.

Det er en lang og nyttig diskussion. Man kan jo selvfølgelig også diskutere, hvor rimeligt det er, at der sidder en enkelt pensionist tilbage i et hus på 180 m². Det var jo bedre, hvis vi kunne få en clearing på boligmarkedet, så børnefamilierne blev flyttet væk fra en 2-3-værelses lejlighed og hen i det hus og pensionisten fik lejligheden. Men det kræver mange, mange andre ting og også nogle holdningsændringer. Det kræver f.eks., at vi gør vores boligmarked betydeligt mere fleksibelt. Vi har jo lammet vores boligmarked ved, at der er nogle kæmpe omkostninger og nogle skatter på at handle og flytte osv., som vi også kunne lempe; det ville i øvrigt være en ganske udmærket idé for en borgerlig regering. Det er jo alt for dyrt at flytte og handle ejendomme osv. Langt større fleksibilitet på boligmarkedet ville jo være en kæmpe fordel.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse, forslaget trods alt har fået fra de fleste partier.

Jeg kan sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det spørgsmål, hun rejste, har fru Rikke Hvilsthøj jo allerede svaret på: De hjemmeservicefirmaer, som nu skal ind og deltage i konkurrencen med det offentlige, får ikke tilskud til hjemmehjælp. Det her drejer sig om rengøring.

Så vil jeg gerne gøre Folketinget opmærksom på, at i og med at finanslovens tredje behandling og vedtagelse er udskudt til den 20. marts, finder jeg ikke, det er nødvendigt at bede om en dispensation med hensyn til 30-dages-reglen, så jeg forventer at fremsætte et ændringsforslag, så loven træder i kraft, når den er vedtaget og kundgjort.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 62: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forhøjelse af tilskud til høreapparater). Af socialministeren (Henriette Kjær). (Fremsat 29/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Forslaget her har til hensigt at virkeliggøre et frit valg af høreapparatleverandør og at nedbringe ventetiden på at få et høreapparat. Forslaget følger princippet om, at pengene skal følge patienten. Det er en del af regeringens program, og det støtter vi.

Kl. 11.10

Der er lange ventelister til de offentlige høreapparatklinikker. Ventetiden er helt op til 66 uger, og der har været en diskussion om, hvorvidt det er rigtigt, at regeringen bare sætter ind over for ventelister – man siger »bare« sætter ind – men 66 uger er lang tid at vente, når man er gammel, selvfølgelig også når man er ung; men når man er gammel og har brug for et apparat for at kunne fungere ordentlig i sin hverdag, er det en meget lang periode.

Folketinget vedtog med virkning fra den 1. juli 2000 bestemmelsen om, at der skal ydes et tilskud på 3.000 kr. til patienter, der køber høreapparat hos en privat leverandør. Man mente dengang, at tilskuddet kunne motivere patienter til at vælge en privat behandling frem for en offentlig, og at ventelisterne til de offentlige høreklinikker hermed kunne nedbringes. Venstre stemte for tilskudsordningen. Det var et af de tilskud, som vi mener er rigtige at have, tilskud til svage grupper, men vi tog forbehold for, at tilskuddet pr. høreapparat var for beskedent, kun 3.000 kr.

Med det lovforslag, som her er fremsat, ønsker regeringen at nedbringe ventetiden på behandling til de offentlige høreklinikker. Med det lovforslag vil vi sikre en reel valgfrihed for borgerne, når det gælder muligheden for at gå til en privat klinik. Det sker ved at forhøje tilskuddet pr. høreapparat udleveret af en godkendt privat leverandør fra de nuværende 3.000 til 5.000 kr.

Regeringen mener, at forhøjelsen af tilskuddet vil være tilstrækkeligt til, at den enkelte bor-

ger vælger en privat leverandør frem for en offentlig.

I takt med at efterspørgslen på privatbehandling stiger, vil presset på de offentlige klinikker falde, og ventelisterne vil herefter nedbringes. Og så vil der komme den sidegevinst ud af det her forslag, at den øgede efterspørgsel hos de private specialister selvfølgelig vil øge konkurrencen mellem dem, og dermed vil kvaliteten af behandlingen i den private sektor også blive øget.

Forslaget koster 12 mio. kr. Det er en del af regeringens sundhedspakkeløft på 1,5 mia. kr., der skal nedbringe ventelisterne, og Venstre anbefaler forslaget.

Karen J. Klint (S):

Vi har meget sympati for at nedbringe ventelisterne på hørehandicapområdet, og det bliver spændende at se, i hvilket omfang det øgede tilskud på 2.000 kr. mere vil betyde for ventelisternes længde. Hvis vi kigger på beløbsstørrelserne i forslaget, står der jo 12 mio. kr.; det er 6.000 apparater, og det er så 3.000 borgere, hvis de har brug for et høreapparat på begge ører. Det er trods alt et hug i en venteliste.

Vi har nogle spørgsmål til sagen, og nogle af dem har vi stillet – et enkelt som § 20-spørgsmål – før vi vidste, hvordan forslaget kom til at se ud, men jeg har faktisk også et spørgsmål her om de 1,5 mia. kr. til generelt at nedbringe ventelisterne på sygehusene og på sundhedsområdet: Vil amterne også kunne få en ekstra andel af de 1,5 mia. kr., hvis de selv kan effektivisere og selv nedbringe ventelisterne yderligere ud over det her, hvor tilskuddene går til de private? Det kunne være interessant at få at vide.

Så har jeg en forundring over, hvorfor man, når man vil lave en ekstra aktivitet på høreområdet, så skærer tilskuddet til DELTA, som jo netop har ekspertisen på området, for man skulle jo tro, at hvis endnu flere borgere og endnu flere apparater skal igennem, vil der være endnu større behov for den rådgivning og konsulenttjeneste, som udgår fra DELTA. Men det er det, jeg har stillet et § 20-spørgsmål om, så det vender jeg tilbage til, når jeg har set svaret på det.

Jeg synes også, det er interessant, at der i et af de høringssvar, der er kommet – det er fra Landsforeningen for Bedre Hørelse – står, at det godt vil bede ministeriet om at følge prissætningen på høreapparater tæt for at se, om vi bliver udhulet indefra eller bagom, hvis man kan sige det sådan.

Det er sådan nogle spørgsmål, vi har til sagen, men vi er da positive over for at hjælpe med at nedbringe ventelisten.

Kl. 11.15

Anita Knakkegaard (DF):

Det forslag, vi behandler nu, er et resultat af en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Forslaget drejer sig om, at det eksisterende tilskud til høreapparatbehandling hos godkendte private høreapparatleverandører forhøjes fra 3.000 kr. til 5.000 kr., og at der kan ydes nyt tilskud efter en 4-års-periode. Vi kan også samtidig nedbringe ventetiden på de offentlige audiologiske klinikker. Forhøjelsen vil beløbe sig til ca. 12 mio. kr.

Forslaget giver friere valg til borgeren og øger konkurrencen. Borgeren får fortsat mulighed for at vælge det offentlige system uden egenbetaling.

Dansk Folkeparti stemte ja til det oprindelige forslag på trods af at vi mente, at tilskuddet på 3.000 kr. ikke var stort nok. Så i dag, hvor vi øger og hæver tilskuddet til 5.000 kr., er vi meget positivt indstillet over for forslaget.

Vi mener da også, at med den forhøjelse af tilskuddet har vi nu en meget større chance for, at ventelisterne afskaffes. Så vi er meget positive.

Charlotte Dyremose (KF):

Det lovforslag, vi her behandler, er en del af det tiltag på sundhedsområdet, som den nye regering har sat i gang, og det forløb ser vi Konservative selvfølgelig utrolig positivt på.

Et øget tilskud til privat at få et høreapparat vil betyde kortere ventelister til det offentlige, og det vil betyde, at alle mennesker hurtigere kan få et høreapparat. Ud over det vil det betyde frit valg af høreapparat, noget, vi Konservative også sætter meget højt.

Dette forslag er derfor til glæde og gavn for alle med hørebesvær, og vi Konservative kan selvfølgelig støtte det.

Margrethe Vestager (RV):

Allerede da det nuværende tilskud til høreapparater blev indført, udtrykte vi en positiv holdning til hele spørgsmålet. Det er dog ikke ret længe siden, tilskuddet på 3.000 kr. blev indført, og derfor savner vi at se en evaluering af, hvordan det faktisk har påvirket tildelingen af høreapparater.

Vi anerkender fuldt ud de problemer, der er på området, men savner også en mere samlet til-

gang til det, herunder også uddannelseskapa-
teten i forhold til de medarbejdere, som tilpasser
og sørger for, at høreapparaterne faktisk giver
mening for den, som er hæmmet på den måde.

Derfor vil vi vente med vores endelige stil-
lingtagen til forslaget, da vi har lidt svært ved på
det foreliggende grundlag at se, at det skulle
være særligt fremmende at give et større tilskud,
da der ikke foreligger nogen evalueringer af det
for forholdsvis nylig indførte tilskud på 3.000 kr.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jamen evalueringen er da offentligt kendt. Ven-
telisten på Odense Universitetshospital er 35
uger, Vejle Sygehus 38 uger, Randers Centralsy-
gehus 40 uger, Århus 44 uger, Hillerød 46 uger,
Silkeborg 49 uger, Roskilde 54 uger, Bornholms
Centralsygehus 55 uger, Gentofte 61 uger, Sla-
gelse sygehus 66 uger.

Det er den venteliste, vi har til vore offentlige
klinikker, og det er den venteliste, vi vil reduce-
re. Det er jo det, den gamle regering efterlod, og
det er det, vi hurtigt kan gøre noget ved, ved at
gennemføre det her forslag, som det så udmær-
ket er blevet beskrevet i dag.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at det er meget interessant, at Venstres
ordfører mener, at en redegørelse og opstilling
af ventetiderne er evaluering af den sundheds-
faglige indsats på et område. Det giver hele eva-
lueringsspørgsmålet et helt nyt perspektiv – et
helt nyt perspektiv. Det vil sige, at vi også på de
områder, hvor der ikke er ventelister, kan kon-
kludere, at dér er behandlingen tiptop i orden
uden noget som helst at sige til det.

Det, jeg spørger til, er en samlet forholden sig
til, hvad der sker med ventelisterne, når man
øger tilskuddet til privat tilpasning af høreappa-
rater, hvorefter man i sagens natur naturligvis
vil tiltrække nogle af de medarbejdere, som i
dag er ansat i offentligt regi. Så vidt jeg ved, er
en af besværlighederne i denne her forbindelse
at uddanne de audiologer, som rent faktisk står
for, at man får et høreapparat, som ikke kun er et
høreapparat, men et tilpasset apparat.

Kl. 11.20

Jeg savner en samlet redegørelse for, hvordan
man vil håndtere hele problemstillingen, i stedet
for blot at hælde penge ud over området i en
fuldstændig naiv forestilling om, at det her kun
er et spørgsmål om øgede økonomiske ressour-

cer, og ikke have blik for de personlige kvalifika-
tioner, som medarbejderne faktisk bærer.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

I den redegørelse, fru Margrethe Vestager efter-
lyser, vil det også være en god idé at få en kvali-
tetsvurdering af og en tælling på, hvilke slags
høreapparater det er, man er parat til at stå lang
tid på venteliste for. Er det til de meget avance-
rede høreapparater, som koster op til 22.000 pr.
stk., hvor der derfor ikke vil være så stor en
virkning af det, hvis man kun får 3.000-5.000 kr.
i tilskud, og hvor man derfor er mere parat til at
vente på det offentlige, hvor man kan få den mo-
derne hjælp, og ikke det private, hvor man alt
andet lige kun har råd til en billigere løsning?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Blot lige et lille spørgsmål til fru Margrethe Vest-
ager. Jeg vil bare spørge, om fru Margrethe Vest-
ager er bevidst om og klar over, at Det Radikale
Venstres Anders Samuelsen talte meget varmt
for det her lovforslag, da det var til første be-
handling den 13. april 2000. Da talte Anders Sa-
muelsen meget varm for den her model ...

Formanden:

Hr. Anders Samuelsen.

Tove Videbæk (KRF):

... med at give tilskud til private audiologer m.v.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er glad for, at det har gjort indtryk, hvad hr.
Anders Samuelsen sagde. Det var også af sam-
me grund, jeg refererede vores positive hold-
ning til indførelsen af tilskuddet.

Vi har den opfattelse, at man skal vurdere,
om de ting, man indfører, har nogen virkning,
før man ændrer på dem. Jeg er fuldstændig klar
over, at det er en arbejds metode, som ikke er an-
erkendt af alle partier i Folketinget, men det er
nu engang vores, og derfor vil vi gerne have et
grundlag for at tage stilling til, om det giver me-
ning at øge tilskuddet, eller om det, der i virke-
ligheden sker, er, at den meget enkle tildeling af
et høreapparat trækker ressourcer væk fra den
komplicerede tildeling af høreapparater, som i
dag foregår på nogle af vores højt kvalificerede
sygehuse og hospitaler, og man derfor i virkelig-
heden kommer til at øge ventetiden for dem,

som har et meget vanskeligt hørehandicap, fordi man meget gerne vil privilegere nogle af dem, hvor man forholdsvis let kan løse problemet.

Jeg synes, det er en meget interessant problemstilling, hvad det er for en type patienter, man privilegerer på den her måde, uden at forholde sig til, hvad effekten var af det foreliggende, og øge tilskuddet.

Villy Søvnald (SF):

Høreapparat er jo en kompliceret affære på den måde, at der er sket meget siden vores fælles bilde af høreapparater med tante Møghe, der får sådan et rør stukket ind i øret, og så hører hun nogle gange det, hun har lyst til at høre.

Det, der er sket, bl.a. fordi Danmark er foregangsland på det område, er, at vi har højavanceret teknologi, hvor det at få et høreapparat i dag er en langvarig proces, hvor man forfiner det her instrument meget. Det er jo i virkeligheden en positiv historie, men også grunden til, at der skabes ventelister.

SF's principielle holdning er, at vi helst så det her ske i offentligt regi. Det er sådan et principielt syn på den offentlige sektor og på nødvendigheden af sådanne fundamentale serviceydelser. Men modsat bryder vi os ikke om ventelister, og derfor var vi i sin tid med til at stemme for, da man indførte det nuværende tilskud på de 3.000 kr.

Vi ønsker ikke, at det bliver en varig situation, at man reelt – og det er det, der er tale om her – indfører en brugerbetaling. Vi ønsker faktisk det her klaret undervejs i det offentlige system.

Vi vil bruge udvalgsarbejdet til at stille en række spørgsmål, og så vil vi endelig vende tilbage med en melding om, hvorvidt vi støtter eller vi undlader.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er enig med socialministeren og de øvrige ordførere i, at det er både urimeligt og uacceptabelt, at der er ventetid på at få et så vigtigt og basalt personligt hjælpemiddel som et høreapparat, men Enhedslisten mener grundlæggende, at tilpasning og udlevering af høreapparater bør ske på sygehusene på de audiologiske afdelinger, fordi det sikrer borgeren den fagligt bedste behandling og rådgivning.

KL 11.25

Vi er ikke afvisende over for, at man kan inddrage privatpraktiserende audiologer, der via en autorisation er fundet kvalificeret til arbejdet,

men vi kan ikke acceptere, at der er brugerbetaling for et hjælpemiddel, som man får gratis på sygehusafdelingerne.

I stedet for at forhøje tilskuddet burde socialministeren eller amterne eventuelt en bistand fra sygesikringens forhandlingsudvalg indgå en aftale med de autoriserede høreapparatleverandører, således at borgeren kan få høreapparatet uden brugerbetaling.

Når behandlingen i det offentlige sygehusvæsen er skattefinansieret og behandlingen hos de private foregår med brugerbetaling, skabes der en ulighed. De, der har råd til selv at betale differencen, får hjælp før dem, der ikke har råd. Man kan sige: Har du penge, kan du springe ventelisten over, og har du ingen, må du bare blive stående. Men høreapparatet er jo lige nødvendigt for at få dagligdagen til at fungere for alle uanset indkomst og formue.

Enhedslisten vil gerne, som også andre ordførere har været inde på det, se nærmere på evalueringen af: Hvad har effekten været af, at man har indført brugerbetaling på det her område? Vi har jo på mange andre områder inden for sundhedsvæsenet haft brugerbetaling i mange år, og det kan være svært at måle effekten direkte, men her har vi et område, hvor brugerbetaling er indført for nylig, og der vil vi gerne se, hvad effekten er af det, for at se, hvad det egentlig betyder, at man i større omfang indfører brugerbetaling inden for sundhedsvæsenet.

I forhold til det konkrete forslag vil vi stille et ændringsforslag om, at høreapparater også skal være gratis, når de udleveres fra en privat leverandør, og hvis det ændringsforslag vedtages, vil vi selvfølgelig kunne støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Gennem de sidste 10 år har der været lange ventelister for at få høreapparater, og i Danmark er der p.t. 250.000-360.000 mennesker, der har et høreapparat.

Med indførelsen af tilskuddet til køb af høreapparater hos også private audiologer m.v., som blev gennemført i år 2000, brød man et mere end 50 år gammelt monopol, og de hørehæmmede fik friere valg af leverandør af høreapparater.

I år 2000 blev beløbet 3.000 kr. fastsat, og det er åbenbart ikke nok i dag. Derfor kan vi i Kristeligt Folkeparti naturligvis støtte forslaget om, at tilskuddet skal forhøjes, men vi synes nok, det ville være mere hensigtsmæssigt, at beløbet løbende blev tilpasset, således at vi ikke skal have en lovændring, hver gang høreapparater bliver

videreudviklet og bliver bedre og dermed dyre. Det synes vi var mere hensigtsmæssigt, men vi støtter naturligvis det her forslag.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak til Folketingets partier for den støtte, der har været, og også de gode og konstruktive forslag, der er kommet fra nogle partier.

Jeg vil give fru Tove Videbæk fuldstændig ret i, at det måske havde været bedre med en regulerbar procentsats eller noget andet i stedet for direkte tal, som vil skulle ændres.

Jeg er sådan set også enig med hr. Villy Søvn-dal i, at det bedste er, hvis det offentlige kan klare opgaven. I det her tilfælde kan vi konstatere nogle meget lange ventelister, og derfor har vi måttet tage nogle utraditionelle midler i brug. Jeg håber da, at det kun er en overgang, for jeg mener, det her dybest set er en opgave, som bør varetages af det offentlige sygehusvæsen.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til socialministeren, om amterne kan få et selvstændigt tilskud fra de 1,5 mia. kr., hvis de selv hævler af deres ventelister til den offentlige behandling af hørehæmmede.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det kan jeg desværre ikke svare på, da det er sundhedsministerens ressort, men jeg vil foreslå, at fru Karen Klint stiller et skriftligt spørgsmål, så skal jeg sørge for, at det bliver besvaret – ja, det kan jeg jo ikke sørge for, men håbe, at regeringen svarer på det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre bedre boligmæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper.

Af Villy Søvn-dal (SF) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 11.30

Socialministeren (Henriette Kjær):

B 32 er en genfremsættelse af B 3 fra oktober måned sidste år, og B 3 i oktober var en direkte genfremsættelse af B 31 fra folketingssamlingen 1997-98.

SF foreslår, at der skal sikres bedre bolig-mæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper. Jeg synes, det havde været lidt klædeligt, hvis forslagsstillerne havde støvet det gamle forslag lidt af inden genfremsættelsen.

For eksempel fremgår det ikke af bemærkningerne, at der rent faktisk siden den første fremsættelse i 1998 er sket en udvikling. Det kan undre lidt, at denne udvikling ikke er omtalt, for det er SF selv via satspuljen, der har været med til at sørge for finansieringen af en række tiltag.

Beslutningsforslaget består af fire delforslag. I det første opfordrer forslagsstillerne regeringen til at fremsætte et lovforslag, der sikrer, at eksisterende egnede boliger til udstødte ikke forsvinder gennem nedlæggelse og sammenlægning, samt at der oprettes et konkret antal boliger til de vanskeligt stillede grupper.

Regeringen er enig i forslagsstillerens ønske om, at de svageste grupper sikres gode bolig-mæssige forhold. Det er af stor betydning for ethvert menneske at have en bolig. Uden bolig som fast fundament kan det være meget vanskeligt at få fodfæste og tage vare på sig selv arbejdsmæssigt, familiemæssigt og socialt i det hele taget.

Den gældende lovgivning giver allerede amter og kommuner en række muligheder for at tilvejebringe boliger til de udstødte grupper, og denne regering vil skubbe yderligere på. Regeringen har således taget initiativ til at nedsætte den kommunale udgift ved etablering af alment